

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERASJON SIRKUS

DETEKTIVBYRÅ NR. **2**

GYLDENDAL

ELVESTAD

Småby ved utløpet av elven Svanna.
Grunnlagt: 1884
Antall innbyggere: 937
Ordfører: Kristian F. Biller

DETEKTIVBYRÅ NR. 2

**JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES
OPERASJON
SIRKUS**

GYLDENDAL

I samme serie

rgt ul p V t gpum

rgt ul p O tmgo p

rgt ul p rpg i pi

rgt ul p umgrkg

rgt ul p ∞ gt

rgt ul p k p m u

rgt ul p t pugrnuu

mgpr mr gk M i j u i m

rgt ul p n u r u g

TIRIL

- antakelig den tøffeste jenta i Elvestad. Våger der andre nøler. Oppfinnsom og sporty, med god peil på data.

OLIVER

- toppsmart detektiv. Ser det ingen andre ser. Matglad og dypttenkende. Teknisk anlagt. Snarrådig og eventyrlysten.

ÅTTO

- ekte sporhund, med nese for mysterier.

BESTEFAR FRANZ

- har reist verden rundt hvor han har sett og opplevd det meste. Har huset fullt av ting han samler på.

ONKEL FRED

- har jobbet i politiet og vet det meste om etterforskning. Startet byens første detektivbyrå og arbeider som privatetterforsker.

OLA FRISVOLD JOHN GLOMSET

- to aktive medlemmer i Samlerklubben.

SIRKUS MANTOVANI

- et omreisende sirkus med et spennende program, flinke artister og dyr som trives og har det godt.

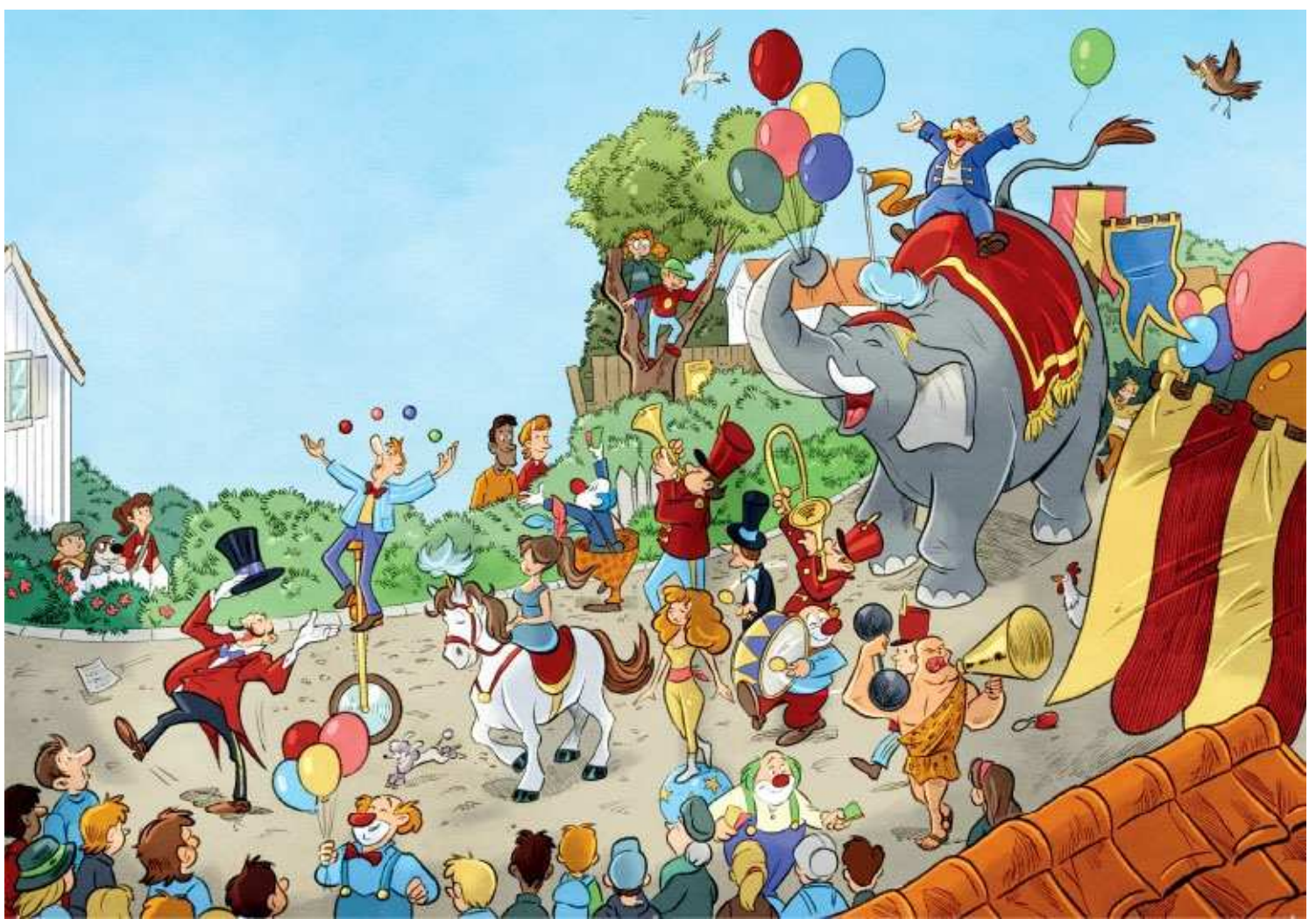

PARADE

Tiril og Oliver hang over hagegjerdet og så sirkusparaden nærme seg. Aller fremst i opptoget gikk den tykke sirkusdirektøren med rød jakke og skinnende flosshatt. Bak ham kom en dame på en hvit hest. En sjonglør holdt fire baller i lufta mens han syklet på en enhjulssykkkel. Tre klovner med røde neser og altfor store sko stupte kråke og hoppet bukk over hverandre. En sirkusprinsesse i gul drakt balanserte på en stor, blå ball som rullet framover når hun gikk på den. Så kom sirkusorkesteret marsjerende, fulgt av en stor, grå elefant som vagget av gårde med en mann på ryggen. Bakerst kom resten av sirkusartistene med fargerike kostymer, vaiende flagg og ballonger.

Åtto reiste seg opp på bakbeina og satte forlabbene mot gjerdet for å se, han også. Sirkusdirektøren løftet på hatten og vinket til dem da han gikk forbi. Jakka sprikte over den store magen.

En av klovnene var borte ved gjerdet og ga dem en lapp med invitasjon til kveldens forestilling.

Tiril leste. De ville blant annet kunne få se en levende kanonkule, en utbryterkonge, en tryllekunstner, linedansere, akrobater, sjonglører, klovner, et slangemenneske og en hund som kunne sykle.

«Dit må vi,» sa hun mens orkesteret marsjerte forbi.

Oliver nikket, uten å ta øynene fra opptoget. Elefanten kom trampende. Beina var digre som tømmerstokker. Den viftet litt med de store ørene og slengte snabelen fra den ene siden til den andre. Åtto bjeffet på den, men elefanten bare ruslet videre.

Bak opptoget fulgte en hale med både barn og voksne.

«Bli med!» ropte en mann med kjettinger hengende rundt halsen.

«Det må være utbryterkongen,» mente Tiril.

En dame i glinsende drakt og med fargerike fjær på hodet, nesten som en indianer, kom helt bort til dem.

«Bli med!» hvisket hun og vinket dem inn i paradet. «Bli med og se Fryktløse Fiona.»

Oliver kikket bort på Tiril.

«Hvem er Fryktløse Fiona?» spurte han.

«Vet ikke,» svarte Tiril og festet båndet på Åtto. «Men vi får bli med og finne det ut.»

LOMMETYV

Det virket som om nesten hele byen var blitt med i paraden. Tiril og Oliver gikk inn i rekken bak Dorris Fjeld fra butikken. Foran henne så de baker Monsen og moren. Fred Godesen og gamle fru Bratland var også der. Roffe måtte ha stengt kiosken for å bli med, og fra politistasjonen kunne de se betjent Brekke og Thorvaldsen. Vivi Grossum fra avisa var der med fotoapparatet sitt, og til og med fru Surke smilte mens hun marsjerte i takt med sirkusmusikken.

En mann med digre muskler og en drakt av leopardskinn bar på en ropert. «Velkommen til kveldens forestilling!» ropte han inn i den med sterk stemme. «På Elvestadsletta i kveld klokken sju!»

«Det er sikkert han som skal bøye jernstenger,» mente Oliver.

Tiril nikket.

«Men hvem er Fryktløse Fiona?»

Bak dem var det noen som ropte navnene deres. Tiril og Oliver snudde seg. Det var onkel Fred og bestefar Franz.

«Er det ikke moro?» spurte bestefaren. Han trippet når han gikk og smilte som en unge.

Tiril og Oliver smilte tilbake. De visste ikke at bestefar Franz var så glad i sirkus.

Onkel Fred stakk hånden i innerlomma og dro fram noe.

«Jeg har fire billetter til i kveld,» sa han og viftet med dem. «En til hver av oss.»

«Tusen takk!» sa Tiril og Oliver i kor.

«Jeg gleder meg!» ropte bestefar Franz over musikken.

Foran dem hadde damen på hesten reist seg i salen. Hun sto og holdt tømmene i én hånd mens hun vinket med den andre.

Opptoget svingte seg ned en gate og opp en annen. Det vokste etter hvert som flere tilskuere ble med. En mann i sort dress, flosshatt og hvite hansker trengte seg fram mellom folkene. Han dultet til bestefar Franz og måtte støtte seg til onkel Fred for ikke å falle. Han måtte tilhøre sirkuset. Tiril hadde sett ham lenger fremme i paraden.

«Unnskyld,» smilte han og tok bestefar Franz i hånden før han snudde seg mot de andre. «Har dere billetter til i kveld?»

«Ja da,» svarte onkel Fred.

Mannen med flosshatten ble alvorlig.

«Er du helt sikker på det?»